

Duitschland.

FRANKFORT, 19 September.

Vóór den winter zal het getal der hondstrospen, die in deze omstreken staan, eene vermindering ondergaan en een gedeelte daarvan naar Meints terug keeren. Daarentegen gelooft men, dat de Oostenrijkers, die in de stad liggen, nog eenigzins versterkt zullen worden, zonder dat het noodig zal zijn de burgers met inkwartiering lastig te vallen.

De afgevaardigden van Neuchâtel hebben den 19 dezer bij den landdag zitting genomen en verklaard, dat hun kanton geen deel heeft uitmaakt van de Bâleer-conferentie, welke ook reeds ontbonden was, en dat hunne verschijning op den landdag niet kon strekken om de constitutie van het kanton noch de regten van zijnen Souverein te verkorten.

Engeland.

LONDEN, 20 September.

De heer Tuent, schout-bij-nacht in de nederlandsche marine, is vrijdag avond hier met dépêches voor den nederlandschen minister aangekomen, en eergisteren, kort na de terugkomst van den heer Dadel te Londen, met dépêches naar 's Hage teruggekeerd.

Men is hier zeer verlangend naar nieuws uit Portugal en vooral naar den uitlag van den aanval, dien de marischalk Bugeaud op Lisbon gedaan heeft. Al wat men tot nog toe vernomen heeft is, dat die aanval den 5 is begonnen.

Te Borkice hebben de planters, kooplieden en andere inwoners, die eene opruiming, husekruis, een adres van den gouverneur der kolonis gestemd, waarin zij verklaren overtuigd te zijn, dat de veranderingen, door het huis der gemeenten tot afschaffing van den slavenstand vastgesteld, onwettig zijn geworden, en dat hunne bezittingen en zelfs hun bestaan als eene handelsmaatschappij van den goeden uitslag dier maatregelen afhangen, welke zij met alle middelen, die in hun vermogen zijn, met den goetwilligen willen medewerken om alle pogingen, ingevolge de besluiten van het huis der gemeenten, tot behoud der algemeene rust te doen gelukken, met vertrouwen op de billijkheid van Zr. Ms. regering en van hunne medeburgers in het moederland, dat zij, mogten alle aan te wenden middelen vruchteloos zijn, hun eene volkomen en rechtvaardige schadeloosstelling voor hunne aldan te lijden verlieten, zullen toestaan.

Frankrijk.

PARYS, 18 September.

De Gazette de France, is den 14 dezer op requisitoir van den heer prokureur des konings ter zake van een artikel in dat blad verschenen, in beslag genomen. Hetzelve was van den volgende inhoud:

Aan Lodewijk Filips van Orleans, hertog van Orleans, eersten prins van den bloede, algemeen stadhouders des koninkrijks.

PRINS!

Onlangs den president van het koninklijk gerechtshof van Caen beantwoordende, hebt gij gezegd: *Ik heb eene zware taak op mij genomen, zonder staatszucht, zonder persoonlijke inzichten, zonder ander doel dan dat van de welvaart van mijn vaderland te verzekeren, het te behoeden voor regeringloosheid, voor de herschikking der factiën, voor de wegsleping naar eenen afgrond, in welken, zoo ik er niet geweest ware, het zich misschien gestort zou hebben.*

Aan den hertog van Cherbourg heb gij gezegd:

Meer dan eens heb ik verklaard, dat de vrees om Frankrijk in regeringloosheid te zien vervallen datgene was, hetwelk

mij heeft doen besluiten om de mij door den nationalen wensch bekroonde kroon te ontvangen. Het is geenszins begeerte naar macht, het is geene ijdele staatszucht, die er mij toe gedreven hebben, maar de mij van alle kanten te kennen gegeven en door de zelfs gevoelde meening dat ik alleen door den troon, tot waken men mij riep, te beklimmen, het behoud der publieke orde aan Frankrijk zou kunnen verzekeren. Met dit oogmerk heb ik den troon aanvaard.

Een zoo drakte Keizer Probus sich bij: *Insuper munus optulit, et inuitus accepit, deponere non potuit.* Het gebied heb ik nimmer gewaagd te verlaten, en die magt, welke mij aan mij en heel ten dienste, al te leggen staat mij vrij. Gij hebt er niet begrepen wat Probus er bijvoegde, omdat gij geen Roomsche Keizer zijt, in een verkiesbaar rijk door soldaten ten troon geheven, maar een fransch prins in eene erfelijke monarchie.

Wij erkennen, dat Frankrijk tot heden toe, door u en voor den algemeenen oorlog en voor de republiek behoed geworden is, maar gij waart ook de eerste prins van den bloede, gij waart tot algemeenen stadhouders benoemd, gij kondt drie jaren lang, onder uwen naam van regent, wettiglijk het bestuur voeren, uwe volkomen monarchale toestand heeft dus, gedurende eene minderjarigheid, de onregelmatigheid van aanspraak gekend, en gij hebt eene menigte royalisten in u de aften van *Rambouillet* zien eerbiedigen, schreef dus aan u zelve eenigzins komst toe, die afhangen van eenen toestand, welke staat te eindigen.

Wij meenen aan den naam van Bourbon, dien gij draagt, kortom aan Frankrijk, aan dat Frankrijk, dat lijdt, dat wacht, en dat, zegt gij, door u bevestigd wordt meer dan gij een kroon waardert, wij meenen aan u zelve eenige plegtige waarschuwingen op een plegtig tijdstip schuldig te wesen.

Zulk een tijdstip was het, dat de trouw van eenen uwer voorouders vereeuwigd heeft. Toen de dood de edele spruiten van den oudsten tak wegmaakte en hij zelf zich door noodlottige vermoedens vervolgd, ten doel aan de pijlen der kwaadaardigheid en het voorwerp van hatelijke oordelvingen blootgesteld zag, zette hij alles op het spel om die aanvallen af te keeren.

Het testament van den grooten Koning weeten hem men hoeg, het had hem van de voogdschap, en van de bewaking des jongen Konings verstoken en de hertog van Orleans wilde aan Frankrijk bewijzen, dat de algemeene achtung hem dierbaarder was dan eene kroon in zijne familie. Hij deed en den laatste wil van *Lodewijk XIV* en de constitutie geweld aan; hij riep niet, zoo als hij verplicht was, de staten-generaal bijeen, maar hij herstelde zijne lang bezwakte eer. Naauwelijks had het koninklijke kind deszelfs meerderjarigheid bereikt, dat is, naauwelijks was het in deszelfs veertiende jaar getreden of *Filips* van Orleans stelde hem alle gezag in handen, bespoedigde de plegtigheid der zalving en was de eerste, die aan het beschermende beginsel der fransche monarchie bulde deed. Zoodanige daden waren de zegevierende wederlegging van eenen langdurigen laster.

Heeft uw voorvader de regten van een kind geëerbiedigd, zoo weigerde uw vader het algemeene stadhouderschap des koninkrijks, hetwelk zijne voorstanders hem daags voor den 14 juli wilden opdragen. Gelukkig zoo hij met denzelfden moed de vreeselijke zwakheden weerstaan had, waarin de revolutie hem medegesteelt heeft.

Prins, uwe ministers misleiden u, wanneer zij u zeggen dat de gebiedende noodzakelijkheid gewild heeft wat zij gedaan hebben, en dat zij daarvan de voortzetting wil. In een vrij en verlicht land, als het onze, in een lang onrecht nimmer noodzakelijk geweest, een mierversand kan niet duren.

Zij die u aan de wet der noodzakelijkheid willen onderwerpen, hebben een begiftigd geschapen, hetwelk het u gegeven is tegen hen te keeren, want bestond er noodzakelijkheid dat gij met het gezag bekleed werd, zoo kan er evenzeer noodzakelijkheid bestaan dat gij het uit handen geeft. Staatkundige noodzakelijkheid van deelen aard zijn niet duurzaam; het zijn uitwerkselen, die weldra met derzelver oorzaken ophouden. Het tijdperk, van hetwelk wij spreken, en de tegenwoordige toestand van Frankrijk vormen er eene, welke ieders geest moet treffen.

Zij doen u uwe magt van de nationale souvereiniteit ontleenen, en niemand hunner heeft vertrouwen in de natie. Zij beven van schrik, wanneer men er hun van spreekt, om den wettich der belastingschuldigen te ondervragen. Zij weigeren aan de Fransche burgers tot zelfs het recht om manden te benoemen die over plaatselijke aangelegenheden moeten beraadslagen. Dat souvereine volk, hetwelk koningen aanstelt en afzet, kan niet eenmaal een lid van eenen gemeenteraad benoemen.

Gij hebt het gezien, prins! er is geen middel tusschen regeringloosheid en willekeur. Tot nog toe hebt gij de republiek vermind, maar gij zijt genoodzaakt geweest u met willekeur te wapenen en de baan van het monopolie te betreden. Die toestand kan op een duur niet voorgehouden worden. Willekeur zou eindelijk opstand voortbrengen en opstand aanval van buiten, de republiek, geweldadigheden en schavotten.

En zelfs ondersteld, dat gij u in dien geweldigen staat van willekeur en monopolie kondat handhaven, alsdan zal er nog steeds de verdeeldheid der partijen overblijven. Voor uwe komst waren er slechts twee, thans zijn er vier, en daarenboven een overmatige kriegsstand, geweldige belastingen, slecht, discredit en dreigend bankroet. Reeds is uw gouvernement op dien gevaarlijken en noodlottigen weg ver gevorderd.

Wij spreken niet van het buitenland, ofschoon het voor een land een onafhankelijke toestand is, zich met het overige van Europa in omloop te bevinden. Het is een zwaard, dat Frankrijk onophoudelijk boven het hoofd hangt. Thans is het klaar blykbaar, dat men van wapening niet tot ontwapening zal overgaan. De wapening kan niet anders meer eindigen dan door oorlog.

Wij zullen niet van uwe persoonlijke gevaren spreken.

Napoleon is, met geheel zijn geslacht, ten onder gegaan, omdat hij niet de tweede in den staat wille wesen, omdat hij den ijzeren schepter verkozen heeft boven het zwaard van conconstable, omdat hij Frankrijks geluk, aan de grootheid en den voorspoed der zijnen heeft opgeofferd. Maar wat nu gedaan?

De kamer kan het monopolie vernietigen en de vergadering der natie bijeenroepen, gelijk zulks weleer de staten-generaal, in eenen volkomen gelijken toestand, aan den eersten president van den Moede hebben voorgeschreven.

Gij hebt toegegeven aan den wensch van 221 afgevaardigden door de koninklijke bevoorregte kiezers benoemd; gij zult den wensch van acht miljoen Franschen hooren, die sedert meer dan 40 jaren wachten dat hunne onverjaarbare rechten hun terug gegeven worden.

Herrinner u, prins, hoe de vergaderingen van Vizille en van Bretagne verklaarden de belasting te weigeren, tot dat de Staten-generaal bijeengeroepen zouden zijn; herrinner u, hoe de Hertog van Orleans, uw vader, denzelfden wensch in het parlement van Parijs en bij de vergadering der notabelen te kennen gaf.

De beide groote meeningen van Frankrijk vragen even aeer van u, hetgeen uw vader en gij van *Lodewyk XVI* gevraagd hebt. In de maand october eene nationale vergadering en geene partijen meer; binnen eene maand herstel aller misslagen, vergetelheid aller dwalingen, herstel aller belangen. De natie, een kind, zijt geene factien, zij hebben geene wraak te oefenen.

Groot vermagten van herstel berust er in den nationalen wensch, vereenigd met het koninklijk gezag. *Karel V* had ook den rooien kap van *Marcel* genomen om aan de factie-zuchtigen te ontkomen: hij hervormt Frankrijk in de staten van 1360; de hertog van Orleans, sedert *Lodewyk XII*, was tegen *Karel VI* opgestaan, en naderhand wees hem toch de algemeene vergadering der natie ten eernaam toe van vader des volks. Beide die monarchen vroegen aan Frankrijk de magt, welke zij bebedden om over de partijen te zegevieren en het juk der lui-

tealantiets te verbreken; *Frankrijk* maakte hen sterfbaar binnen en naar buiten.

Onderstelt dat het erfregt langs eenen volkomen natuurlijke weg op uwe kinderen overgaat. Wel nu, in deze gunstigste aller toestanden, omdat zij de regelmatigste kon wesen, zouden zij daarom niet te min gedwongen wesen, de wet van een beginsel te ondergaan, dat vóór hem een kiem van verderf zou wesen, zij zouden de erfgenamen niet zijn van *Hendrik IV*, *Lodewyk XIV*, *Hendrik V*. Zij zouden slechts arkonting wesen uit die dreigende souvereiniteit, die zij als anders *Attila*, als *Eteocles* en *Polynices* zouden kunnen herwisten, of die nu betwist zou worden, door den eersten staatzuchtigen soldaat, welken eene factie zou willen ondersteunen.

Zou dit het zijn wat gij aan uwe zonen zouwt nalaten? Het zou noch de voornigste zorg van uwe zonen, noch de wijsheid van eenen staatsman wesen. Van twee mogelijke toestanden kon hun tabas den slechtsten gelaten worden.

Maar zoo al uw eigen belang, zoo dat uwe kinderen u niet mishandelen, zoo dat gij ten minste *Frankrijks* toestand indachtig, deszelfs gevaren, deszelfs bezorgdheden, den staat, waarna de mannen van het monopolie het gebragt hebben. Verriade de natie niet, die u uwe schone vorstelijke goederen gegeven, die u rijk en magtig gemaakt heeft, aan welke gij alles verschuldigd zijt, voor welke gij nimmer te veel kunt doen.

Uw groot vermagten, uwe onmetelijke eigendommen, dat edel en luisterrijk aanzien, waarom heeft zij u dit alles gegeven? omdat gij uit het huis van Frankrijk zijt, uit dat koninklijk geslacht, bij hetwelk uwe voorouers, gij en uwe kinderen geplaatst geworden zijt om aan hetzelfde tot steun en stoet te dienen. Het is aan den tweeden tak der *Bourbons*, dat die voordeelen toegelegd geworden zijn, dat die *Prins* bijgevoet is en niet aan eenen Koning, door den opstand gekozen.

De kroon was begiftigd, toen het huis van Orleans den prinsen-goed ontving; nimmer heeft de natie ondersteund, dat ooit de beide dotaties in een rouden kunnen loopen.

Tot dank van hetgeen Frankrijk voor u gedaan heeft, zijt gij hetzelfde verband schuldig van zijne rust, zijne waardigheid, zijn behoud, zijne toekomst; dit alles is in uwe handen, want gij hebt de magt in uw bezit, gij ontfent hetzelfde van twee titel van *erfregt* van den bloede, van eenen *re*, streokende met de Fransche constitutie. Wat hij behoort te doen, kunt gij; niemand zou dit kunnen betwisten, zonder de grondwetten der monarchie te scheutigen.

En daarenboven zullen geheel onafhankelijke gade, die de vande vertegenwoordiging der bevestigde en van vandeheid, het leger, dat zoo geheel van Frankrijks onafhankelijkheid en waardigheid verknocht is, de regentische magt, de verklaring van de algemeene vergadering der natie ondemmen. Men verzet zich tegen staatspartijen, men verzet zich tegen het beginsel van opstand, tegen de regeringloosheid, de willekeur der ministers; maar wie zou zich tegen den denpartijen wensch van acht miljoen Franschen verzetten?

Al wat gij in 1830 vreesdet, bestaat niet meer. De onbetrouwbaarheid van *Hendrik V* maakt een einde aan de vraagstukken wegens het regentschap, voogdij, algemeen stadhoudersambt. De republiek, dat is het gij overwonnen.

De natie zal, door de benoeming der afgevaardigden, alles in deszelfs plaats herstellen en een *Orleans* zal den afgrond der revolutien gesloten hebben, welken een *Orleans* geopend had; gij zult op deze wijs voor altijd onze vristigere verdeeldheden eindigen, om aan ons vaderland eenen tijkering van roem en grootheid te openen.

Prins! denk wat *Buonapartes* toestand geweest zou zijn, bij aldien hij met eigen hand het erfregt hersteld had, in plaats van Frankrijks toestand met een familie vraagstuk te verwickelen.

Het grootst mogelijke onheil voor Frankrijk zoude zijn, wanneer men zoude kunnen bewijzen, dat de koninklijke waardigheid niet erfelijk is in uw huis, dat zij door eenen opstand gegeven en genomen kan worden. Zou dit de droeyige erfenis zijn, welke gij aan uwe vijf zonen zouwt willen nalaten? Zal de titel van Franschen prins, zal de hertogs kroon nog yaster op hunnen schedel bevestigd, hun niet verkijsliker toeschijnen, dan die hersenschimmige magt, die men geeft en neemt, verheft en verniet, die eenen volgenden dag heeft en slechts de spelhal is der partijen.

Prins doe uwen pligt, Frankrijk zal den zijnen weten te doen.

Men zegt, dat er bij de oostindische legatie niet minder dan 747 paspoorten geviseerd zijn van Franschen, die naar Prag gaan, om er tegenwoordig te zijn bij het meerderjarig worden van den hertog van Bordeaux, die den 29 dezer den vanderden van 14 jaren en dus volgens de oude fransche wet ten sleden zijne meerderjarigheid bereikt heeft.

Men leest in het *Journal de Paris* het volgende: Eene verschrikkelijke gebeurtenis heeft dezer dagen de gemeente Buxières (Aube), in droefheid gedompeld. Twee jonges, achtgenooten, sedert eenige maanden gehuwd, leefden in de volmaakste eensgezindheid; de man, eensklaps door monomanie overvallen, doodt zijne vrouw door een pistoolschot. Hij had, om des te beter te slagen den kogel in vieren doorgesneden. Hij heeft geene poging tot dichten gedaan; ten gevolge dezer misdaad is hij ter dood op Seine in de gevangenis.

Het *Album Catholique* van Toulouse meldt het volgende: Wij hebben in ons 7de Livraison de plegtigheid medegedeeld, die in de maand II plaats had bij de afweering eens jongen protestanten, die hij hebben de hoop geuit, dat de vader en de moeder van den Neophyt, die getuigen waren van dat aandoenlijk tooneel, daarvan eenen diepen indruk zouden wegdragen. Onze wensch is vervuld geworden: de moeder van den jong bekeerden, mevrouw Smith, heeft insgelijks hare afweering gedaan, in de kapel van de Broeders der christelijke scholen, en men twijfelt niet of de vader, die bij deze plegtige verrigting tegenwoordig was, zal zich haasten om op zijne beurt in den schoot der Kerk terug te keeren, zoodra als hij zijn godsdienstige verkeer zal voltooid hebben, waarop hij zich bij aanhoudende toelegt. Mgr. de aartsbisschop heeft de verplichtingen, welke de nieuwbekeerde zich verbonden heeft, aangevonden. Hij heeft haar de Sacramenten der Kerk toegediend, en haar eene pandoentijke en vaderlijke aanspraak gedaan.

En protestantsch dagblad van Genève spreekt van een nooddel, dat werd tusschen de voor de religieusen van den St. Bernardberg. Eshide dagen geleden, zegt het dagblad, waren enige Protestanten, die genoodzakt waren hun land te ontlaten, door koninklijke Carabiniers vervolgd werden, gelukkig genoeg, om te saken te vinden in het klooster op den St. Bernardberg. Kort na daarna waren de carabiniers door den geweldigen weder overvallen wordende, zelve genoodzakt, eene schuilplaats onder het gastwige dak der goede religieusen te zoeken; zoodat vervolgers en vervolgd en op diep onvredigen grond vereenigd en vermengd vonden, elkander met de oogen mekende, waarbij zich aan den eenen kant, de verachting en verontwaardiging, en aan den anderen kant de mijskenning en weede van hun overwigt met de lippen volvoeren, schiedde. De hofnel welen, welke de carabiniers, waren de carabiniers verpogt, om te zien, hunnen prooi met weeten.

Deater de Grands is te Malta, alwaar hij quarantaine houdt, aankomen; hij heeft vele godvruchtige voorwerpen van den berg Sinai en uit Jerusalem medegebragt, onder anderen het model van het heilig graf, gemaakt uit eenen steen, die hij zelf uit den hof van Olfven heeft medegenomen en hetwelk een volmaakt denkbeeld van dit gedenkstuk oplevert.

Men meldt van Kiakhta van den 3 julij, het volgende:

Den 4 julij II. is te Peki overleden de echtgenoot van den Keizer van China. Er is ter dezer gelegenheid een algemeene rouw op de volgenden wijze bevolen: de hofbeambten zullen gedurende 27 dagen witte kleederen van grof linnen, mutsen zonder kwasten of knopen, moeten dragen en zich gedurende 100 dagen het haar niet laten scheeren; de mongoolsche ambtenaren zullen den rouw op dezelfde wijze dragen, met uitzondering alleen van het witte kleed, en eindelijk zullen de Chinezen zich moeten onthouden van het hoofd te scheeren, en gedurende zeven dagen geene kwasten aan hunne mutsen dragen. Het regt om de Keizerin, of eerste echtgenoot van den Keizer te benoemen, behoort aan de moeder van Z. M., die haar binnen den tijd van drie jaren moet verkiezen, uit eene der der vijf vrouwen van zijnen doorlichtigen Zoon.

Belgie.

BRUSSEL, 20 September.

Wij deelen hier den brief in zijn geheel mede, waarbij Z. M. de Koning der Belgen, aan den H. Vader het verlangen

heeft uitgedrukt, om met denzelfden de betrekkingen weder aan te knopen, welke de staatkundige gebeurtenissen onderbroken hadden en mecht, dat hij bij Z. H., als zijnen huitegewonen gezant erkent den heer graaf Charles Vilain XIII.

Allerheiligste Vader! toen ik, een jaar geleden, door de Voorzienigheid en door den nationalen wensch geroepen, onder het belgisch volk kwam om mij geheel en al aan deszelfs belangd toe te wijden, was een mijner eerste bezorgdheden, om spoedig met den H. Stoel betrekkingen weder aan te knopen, welke de staatkundige gebeurtenissen voor een oogenblik hadden afgebroken. Overtuigd dat de aloude goede gezindheid der Pausen jegens een zoo door alle tijden door deszelfs verknochtheid aan den godsdienst zijner vaderen, als door zijne godvruchtige verkleefdheid aan het eerwaardig opperhoofd van dien godsdienst, onderscheiden volk, niet was uitgeput; overtuigd ook, dat de nieuwe waarborgen door de constitutie van het onafhankelijke Belgie gegeven aan den H. Stoel niet dan aangenaam kunnen zijn en het oogenblik moesten verbaasten, dat Belgie door denzelfden erkend werde, had ik ientand gekozen met last om aan U. H. mijne komst tot den troon aan te kondigen en haar tevens de uitdrukkingen over te brengen van mijne vriendschap.

Alleen onvoorzien omstandigheden hebben het verrek van mijnen afgezant verbinderd. Thans gelukkiger, en aan U. H. ben ondubbelzinnig bewijs mijner gevoelens voor dezelve willende geven, heb ik den hertog Charles Vilain XIII, mijnen buitengewonen gezant aan uw hof benoemd, en hem belast aan U. H. uit te drukken, hoe veel prijs ik op dertelver vriendschap stel, hoezeer ik genegen ben al mijne pogingen tot het welsijn van het belgische volk aan te wenden en over hetzelfde de weldaad der gebeden en zegeningen van U. H. te trekken. In deze gevoelens ben ik

Allerheiligste Vader!

Uwer Heiligheids, goede broeder en opregte vriend,

(get.) LEOPOLD.

Brussel den 22 augustus 1833

Nederlanden.

HERTOGENBOSCH, 23 September.

Men meldt ons dat de Hoogwaardige heer A. E. Borret Vikaris Generaal van de districten Rayenstein, en Megen dezer dagen op den Reek bij Grave het H. Sacrament des Vermsels aan ongeveer 5.800 personen met alle plegtigheid heeft uitgereikt.

De hoogerwaarde heer C. L. baron van Wykersloot van Schalkwijk, bisschop van cambray en paribus is als zoodanig op zondag den 15 dezer in de domkerk te Munster gewijd; ten 8 ure begon de plegtigheid, waartoe het schip der kerk overeenkomstig de voorschriften van het roomsch ceremonieel was ingerigt; de wijding werd door den hoogerwaardigen heer Caspar Maximiliaan baron van Droste-Exvischering, bisschop van Munster en domproost te Minden gealsieerd door de hoogerwaarde heeren Carl baron van Beyer, wij-bisschop van Keulen en domproost aldaar en Clemens, wij-bisschop van Munster, gedaan.

Ten elf ure eindigde de plegtigheid, welke met alle waardigheid en pracht geschiedde. Eene talloze menigte geloovigen uit alle standen woonden dezelve met eene godsdienstige aandacht en stichting bij; wij vernemen, dat zijn hoogerw. II. zaterdag reeds vier priesters en eenige diakonen op het seminarie te Warmond, gewijd heeft.

Bij koninklijk besluit zijn tot leden der regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te s Gravesdage, benoemd de heeren Mr. H. A. Bolard, procureur bij het hoog gerechtshof alhier, Mgr. Nicolaus Carbasius, advocaat bij hetzelfde gerechtshof; baron H. van Slingerlandt van Gotschalpord, thans regter plaatsvervanger bij de regtbank te s Hage, en Mgr. G. A. Canneman, lid van de regtbank van eersten aanleg te Alkmaar; zijnde laatstgenoemde tevens belast met de waarneming der functien van regter van instructie aldaar.

Tot assistent van den procureur-generaal is door Z. M. benoemd de heer en Mr. Appellaren, thans assistent-officier in de regtbank van eersten aanleg, zitting houdende te Gorinchem.

Bij een besluit van den 13 dezer, no. 120, is de heer Georg Oelken toegeleten en erkend als consul van het zwitsersch bondgenootschap, te Amsterdam.

— Nopens de inligtingen, welke door den haren *Verstolk van Soelen* aan de regering gegeven zijn, kan niets bepaalds gemeld worden. Zooveel nogtans geven lieden, die wel onderrigt kunnen zijn, daarvan te verstaan, dat Z. Kze. met de overtuiging herwaarts gekomen is, van de eenstemmige gezindheid van alle daleden der conferentie, om behoudens de verzekering van de weinige nog overige formele kwestien, tot eene spoedige en beslissende vreedzame afdoening van het Hollandsch-Belgische vraagstuk te komen; eene overtuiging, welke de hoop op eene gewenschte definitieve schikking nieuw voedsel geeft.

— Te 's Hage is aangekomen Z. Ex. de keizerlijk russische staatsraad in werkelijke dienst, *Potomkin*, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Rusland aan het Nederlandsche Hof, laatstelijk komende van Berlijn. Voorts zijn nog in de residentie, beide van Londen, aangekomen, de prins *Solykoff* en graaf *Fersen*.

— Dinsdag den 17 dezer is te Soest een geweldige brand ontstaan bij de pompenmakers *Hartsing* aldaar, met dat gevolg dat het geheele huis, met vele houtwaren en andere goederen een prooi der vlammen is geworden. De belendende huizen zijn gelukkig door de fabriekspuit van Baarn en die van Soest behouden geworden.

— Met de jongste tijdingen van Batavia heeft men hier te lande ook het bericht ontvangen van het overlijden, op den 15 april jl. in den ouderdom van 64 jaren van den Hoog Ed. Gestr. heer *Mr. P. S. Maurisse*, ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw en oud president van het hoog. gerechtshof in Neerlandsch Indiën.

— In de hofberigten der thans ontvangene londensche papieren wordt vermeld, dat Vorst *Talleyrand* den 18 september bij het Konink van Engeland een plechtig afscheids-gehoor gehad heeft, zullende deze staatsman eerlang naar Parijs vertrekken. Hij werd door lord *Palmerston* binnen geleid.

— In den ochtend van den 17 september is de stoomboot *Soho*, waarin zich dom *Maria* en de hertogin van Braganza hebben ingescheept, door het kanaal gekomen, koers settende naar Portugal.

— De londensche bladen van den 21 dezer behelzen eindelijk echte en omstandige tijdingen uit Lissabon tot den 7 dier maand. Het blijkt daaruit, dat het gevecht van den 5 in den omtrek dier stad geenszins beslissend is geweest, en dat Lissabon den 7 nog in geenen deele in handen van don *Miguel* bevond, ofschoon zijne krijgsmagt de stad meer en meer insloot.

37 * * * Heden avond ten half negen nre verlostte zeer voorspoedig van **TWEE** welgeschapens **DOCHTERS**, **ANNA THERESIA EVERTS**, geliefte Echtgenote van **J. J. ARKESSTEEN**.

den 20 September 1833.

38 * * * Zoo even in rouw gedompeld door het afsterven onzer behuwd Broeder **JOHANNES VAN V. LYMBEN**, of heden traft ons nog gevoeligers

slag, heden nacht ongeveer drie ure behaagt het den Almagtigen God onza veel geliefde Zuster **H. E. L. E. N. A. HENDRINA LAFFERTÉE**, Wed. **JOHANNES VAN V. LYMBEN**, die, na een liden van twee dagen, het tijdelijke met het eeuwige heeft verwisseld, in den ouderdom van ruim 33 jaren, na bedient te zijn geweest van de Heilige Sacramenten onzer Moeder der Heilige Kerk, nalatende vijf minderjarige kinderen. Een ieder die de brave Overledenen gekend hebben zullen genoegzaam beseffen hoe waar dit verlies ons treft. Wij verzoeken van brieven van rouwbeleg verschoond te blijven.

's Bosch,
21 September 1833.

P. LAFFERTÉE
J. VOETS

Escoutiers.

*P. S. De affaires zullen van heden af, ophouden te bestaan, en de voorhanden zijnde goederen, tegen Complants betaling onder **FABRIEKS-PRIJS** worden uitoeverd.*

BERENDMARTINGEN.

DEPOT

Bij de **GENROEDERS LANGENHUYSEN**, te 's Hertogenbosch, van het **ONFEILBAAR BEHOEDMIDDEL** voor den **AZIATISCHEN BRAAKLOOP**

of

CHOLERA MORBUS, van **C. BLANKER**, Oud Berste Officier van Gezondheid van Z. M. Hospitaal en Armeeg, Practiserend Doctor te Amsterdam. Prijs f 1-60 het Fleschje met een berigt.

Ook zijn bij dezelve de volgende Werkjes te bekomen:

1°. **GEDACHTEN** over den aard, behoedmiddelen en geneeswijze des **AZIATISCHEN BRAAKLOOPS**, door **H. T. S.** Med. Doctor ten platten lande, in Noord-Brabant. Prijs 7 1/2 cents.

2°. **ROZENHOEDJE** in den **NOOD**, bijzonder aangesticht om door de veelvermoggende voorspraak der Heilige Maagd **MARIA** van de Cholera Ziekte verlost te worden. Prijs 10 cents.

3°. **GEBEDEN** tot afwering van Aanstekende Ziekten. (Vijftiende druk.) Prijs 3 cents.

4°. **BOETVAARDIG RIJM-GEBED**, bij het uitbreken der Cholera in onze Gewesten. (Vierde druk.) Prijs 5 cents.

Eenige **BRONNEN** nopens een artikel in de *Broeders Courant*, van den 15 september 1833, onder het rubriek *Yvoerlot Goovaland*.

38 * * * Al degenen, welke iets van **DE BERE** hebben van of te **BET VAN EERT**, in 's Bosch, gelieven daarvan voor den 15 October dezes jaars, **OPGAAF** of **WETTERDING** te doen, ten Huize van **J. VAN OUBEN**, op de Kruijstraet te 's Bosch.

39 * * * Men vraagt te 's Bosch een **A P O T H E E K E R S** **L. E. R. L. I. N. G.** Adres onder de Letters **O. X.**, brieven franco bij de Drukkers dezes.

BEURSPRIJS DER EFFECTEN, TE AMSTERDAM.

ZATURDAG, den 21 September.

	Laagste koers	Hoogste koers	Koers 4 1/2 uur		Laagste koers	Hoogste koers	Koers 4 1/2 uur		Laagste koers	Hoogste koers	Koers 4 1/2 uur
SPANJE				Cert. bij <i>Qey. Log.</i>	52 1/4	52 1/4		Aand. Lot. R. 50			
Werkel. Scheid. 2 1/2	48 1/4	48 3/4	48 1/2	Uitgest. 3 pct. Sch. 5				DOSTERRIJK.			
Dito dito 5	92 3/8	92 9/16	92 7/8	Cert. Bond. Lond. 5	15			Dito dito / 100			
Dingankde dit	1 13/16			NAPLES.				Dito dito - 250	4		
Kansnijett. dit	21	21 1/2	21 3/8	Certificat. L. et C. 5				Metalliek	5	9 1/4	9 1/4
Amerl. Syndic. 4 1/2	85	85 3/8	85 1/4	Dito <i>Fald et C.</i> 5	85	85 1/4		Dito Lond. gen.	5		
Dito, dit 3 1/2				Loen. Lond. R. 5				Dito	2 1/2		
Schalk. bilj. 6				RUSLAND.				Ween. B. <i>Gollat C.</i> 5			
Oorlogslasten 5				Obi. <i>Hops</i> 7 1/2	100 7/8			Dito	4		
Eedning 1851. 6				Dito dit 18 1/2	91 1/4			Cert. Stadsh. dit 2 1/2			
Inschr. Grooth. 3	75 7/8	76	75 1/2	Cert. dit 18 1/2				Ween. Bancact. 3			
ENGLAND.				Obi. te Londen 5				DENEMARKE.			
Dito per 12 Aug. 3				Certif. te Hamb. 5	66 1/4			Loening te Lond. 3			
SEKRES.				Inschrif. Assig. 6	66			BRAZILIEN.			
Perpet. Amst. 5	65 1/4	66 1/16	66 1/16	Certificat. dit. 6				Dito <i>Rotschild</i> 5			
Dito 1800 3	41 3/16			POLEN.				GREEKSCHE.			
				Aand. Lot. O. 300				Dito te Londen 2 1/2			

Koers van het Geld te Beleen. en Procl. 2 1/2 p. Cent.